

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ŠTÚROVA ul. 2, 812 85 xxxxx 1
xxxxx, 07. marca 2023

IV/3 Pz 107/22/1000 - 3

U z n e s e n i e

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v trestnej veci obvineného Ing. A.A., stíhaného za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/1 Gv 56/22/1000, o návrhu obvineného Ing. A.A. z 22.11.2022, doplneného podaním z 09.12.2022, podľa § 363 ods. 1, § 364 ods. 1 písm. a), § 366 ods. 1, ods. 2, § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku takto

r o z h o d o l :

Právoplatným uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 56/22/1000-19 z 09.09.2022 v časti, ktorou bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá ako nedôvodná sťažnosť obvineného Ing. A.A., podaná proti uzneseniu vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru ochrannej služby a prevencie, odboru ochrany, prevencie a boja proti korupcii, xxxxx, ČVS: UIS-13/OPBK-2022 z 23.05.2022, ktorým podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie Ing. A.A. pre skutok v bode 1) tohto uznesenia za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona,

bol porušený zákon

v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 206 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku, a v ustanovení § 329 ods. 1 Trestného zákona,

v neprospech obvineného Ing. A.A. narodeného XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., X.

Právoplatné uznesenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 56/22/1000-19 z 09.09.2022 **sa zrušuje v časti**, ktorou podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú sťažnosť obvineného Ing. A.A. proti uzneseniu vyšetrovateľa Úradu

inšpekčnej služby, útvaru ochrannej služby a prevencie, odboru ochrany, prevencie a boja proti korupcii, xxxxx, ČVS: UIS-13/OPBK-2022 z 23.05.2022, ktorým podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie Ing. A.A. pre skutok v bode 1) tohto uznesenia za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

Súčasne **sa zrušuje** aj chybné konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, **vrátane** uznesenia vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru ochrannej služby a prevencie, odboru ochrany, prevencie a boja proti korupcii, xxxxx, ČVS: UIS-13/OPBK-2022 z 23.05.2022 **v časti**, ktorou podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie Ing. A.A. pre skutok v bode 1) tohto uznesenia za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

Vyšetrovateľovi Úradu inšpekčnej služby, útvaru ochrannej služby a prevencie, odboru ochrany, prevencie a boja proti korupcii, xxxxx, **sa prikazuje**, aby o veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e :

Vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby, útvaru ochrannej služby a prevencie, odboru ochrany, prevencie a boja proti korupcii, xxxxx (ďalej len „vyšetrovateľ“) uznesením ČVS: UIS-13/OPBK-2022 z 23.05.2022 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie Ing. A.A. (ďalej aj „obvinený“) pre skutok v bode 1) za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„obvinený Ing. A.A. bývalý príslušník PZ v presne nezistený deň mesiaca pravdepodobne v máji v roku 2020 v X. v penzióne X. prijal úplatok od osoby A.C. vo forme finančnej hotovosti vo výške minimálne 2 500,- EUR za to, že v rámci jeho riadiacej funkcie na národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru bol nápomocný pri riešení možnej trestno-právnej zodpovednosti osoby JUDr. A.D., ktoré mala v súvislosti s trestnou vecou vedenou pod ČVS: PPZ-40/NKA-BA4-2019 tzv. kauza „X.“ (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia“).“

Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal obvinený v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) uznesením sp. zn. VII/1 Gv 56/22/1000-19 z 09.09.2022 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol (ďalej len „uznesenie o zamietnutí sťažnosti“).

Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bol 22.11.2022 doručený návrh obvineného z 22.11.2022, podaný v zastúpení obhajcom JUDr. Marošom Jakubekom, PhD., doplnený podaním z 09.12.2022, ktorým žiadal zrušiť ako

nezákonné napadnuté uznesenie o vznesení obvinenia, ako aj uznesenie o zamietnutí sťažnosti (ďalej aj „Návrh“).

Obvinený v Návrhu uviedol, že opis deja zo strany A.C. je len všeobecný, bez akýchkoľvek konkrétnych okolností, či špecifikácie času, konkrétneho miesta odovzdania financií, spôsobu ich ďalšieho odovzdania, reakcie zainteresovaných osôb, či iných súvislostí.

Tieto vyjadrenia A.C., ktorý neskôr v trestnom konaní vystupuje v postavení kajúcnika, t. j. osoby podieľajúcej sa na trestnej činnosti a zároveň spolupracujúcej s orgánmi činnými v trestnom konaní (bez toho, aby boli dodržané príslušné ustanovenia Trestného poriadku) sú obsahovo viac menej osamotené a tiež do veľkej miery len všeobecné, pričom oznamovateľ neuvádza rozhodné konkrétne okolnosti, predovšetkým čas, a ďalšie rozhodné skutočnosti potrebné pre verifikáciu ním uvádzaných tvrdení.

V tomto kontexte je pozoruhodné, že oznamovateľ ani náznakom nespomína, že by k skutku malo dôjsť až v roku 2020, práve naopak, vo svojej výpovedi uvádza, že v roku 2020 už malo dôjsť k vzneseniu obvinenia A.D., a teda je vrcholne nepravdepodobné a zo zápisnice o trestnom oznámení to ani nevyplýva, že za uvedených okolností a v uvedenom časovom slede by oznamovateľ vypovedal o korupčnom správaní z 2. mája 2020, tak ako ho skonštruoval vyšetrovateľ a ako je mu neskôr kladené za vinu.

Na margo zápisnice podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku považuje za potrebné uviesť, že v danom čase bol (A.A.) vo väzbe viac ako 6 mesiacov a pod tlakom orgánov činných v trestnom konaní, aby sa priznal k trestnej činnosti, ktorú dlhodobo popiera, čo minimálne vzbudzuje pochybnosti o dôkaznej váhe uvedenej výpovede ohľadom prevzatia akejkoľvek peňažnej čiastky, o to viac, ak sa k predmetu výsluchu spontánne vyjadriť nevedel. Zároveň však poukazuje na skutočnosť, že z tejto zápisnice vyplýva, že peňažné prostriedky nemali mať žiadny súvis s kauzou X.

A.E. sa vyjadruje len všeobecne, uvádza diametrálne odlišné čiastky (20-30 tisíc EUR) ako A.C. (5-6 tisíc EUR) pokiaľ ide o peňažné prostriedky medzi osobami A.D. - A.C., zároveň neuvádza koľko peňazí mal A.C. odovzdať A.A., ani s čím mali mať tieto peniaze súvis. Za osobitne pozoruhodné považuje, že v jednej zápisnici o trestnom oznámení A.E. tvrdí, že odovzdanie peňazí videl lebo viezol domov A.A. a v druhom prípade uvádza, že mal viesť A.B.. Koho teda viezol domov A.E. a videl vôbec nejaké odovzdanie peňazí? Ak raz uvádza, že domov viezol A.B., zároveň inokedy uvádza, že domov viezol A.A., pričom práve vďaka tomuto odvozu mal vidieť odovzdanie údajného úplatku, je v tomto smere výpoveď A.E. nedôveryhodná sama o sebe, a o to viac pri hodnotení obsahu výpovede A.E. navzájom s výpoveďou A.C.

V kontexte zabezpečených podkladov považuje za nepochopiteľné, na základe čoho dokázal vyšetrovateľ ustáliť a skonštruovať skutok tak ako ho skonštruoval, a teda, že skutok sa mal stať v máji 2020 (osamotené tvrdenie A.E.), že malo dôjsť k odovzdaniu úplatku minimálne v sume 2 500,- EUR a že tieto financie mali mať súvis s kauzou X. (osamotené tvrdenie A.C.), a že malo ísť o

finančné prostriedky poskytnuté za to, „že bol v rámci riadiacej funkcie na NAKA PPZ nápomocný pri riešení problémov neznámej podozrivej osoby” (toto tvrdenie nevyplýva zo zabezpečených dôkazov vôbec).

Zo zabezpečených dôkazov pred vznesením obvinenia pritom nevyplýva, že by mal akokoľvek možnosť vplývať na uvedené rozhodnutie, resp. že by takúto iniciatívu vykonával v súčinnosti s inou osobou. Rovnako nevyplýva, že by mal mať vedomosť o tom, v súvislosti s čím mal byť korumpovaný.

Poukazuje na neurčitosť a nezrozumiteľnosť skutku, keď uvedené nedostatky sa vyšetrovateľ snaží zhojiť svojim vlastným vymysleným konštatovaním že „mal byť v rámci svojej funkcie na NAKA PPZ nápomocný pri riešení možnej trestno-právnej zodpovednosti osoby JUDr. A.D. ... v súvislosti s trestnou vecou ... X.” Vyšetrovateľ však absolútne opomína uviesť kedy, kde a aké činnosti, alebo aktivity v súvislosti s údajným prijatým úplatkom mal vykonať, a teda v čom mala spočívať jeho „nápomocnosť”, keďže tieto skutočnosti ani nevyplývajú z výpovedí oznamovateľov, ale sú doslova vyfabulované vyšetrovateľom.

Skutok tak ako je vymedzený v uznesení o vznesení obvinenia je neurčitý, nezrozumiteľný, nevychádza zo skutkového stavu zisteného v trestnom konaní a navyše je zmätočný, čím dochádza k porušeniu jeho práv na obhajobu. Stíhaný skutok totiž v rozpore s ustanovením § 206 ods. 3 Trestného poriadku neobsahuje ani len rámcový opis okolností, na základe ktorých by bolo možné konštatovať naplnenie zákonných znakov stíhaného trestného činu. V skutku nie je opísané žiadne jeho konanie pri obstaraní určitej veci všeobecného záujmu, ktoré by súviselo s údajným úplatkom, keďže na rozhodovanie v danej veci nemal žiadny, ani len nepriamy vplyv.

Slovné vyjadrenie „byť nápomocný pri riešení trestnoprávnej zodpovednosti” nemožno považovať za konkrétny a určitý spôsob konania, naopak ide len o všeobecnú a ničím nepotvrdenú hypotézu vyšetrovateľa, ktorá nevyplývala zo žiadneho dôkazu.

Obvinený navrhol zrušiť ním napadnuté rozhodnutia a prikázať vyšetrovateľovi, aby znova konal a rozhodol.

V doplnení návrhu z 09.12.2022 obvinený poukázal na uznesenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 26.01.2022, sp. zn. IV/3 Pz 111/21/1000-5 (vec obvineného JUDr. A.D.), kde na strane 14 uviedol, že: „napriek uvedenému konštatovaniu je nutné poukázať na neskoršiu výpoveď svedka Ing. A.C. zo dňa 06.10.2021, teda po vznesení obvinenia, v ktorej okrem iného uviedol, že JUDr. A.D. mi nikdy nedal finančné prostriedky tak, že by pri tom bola prítomná, alebo že by tento akt mohla vzhliadnuť iná osoba”. Ako potom mohol A.E. vidieť prijatie peňazí zo strany A.C. od JUDr. A.D. (o čom vypovedá v tomto konaní), keď svedok A.C. sám uvádza, že odovzdanie peňazí nik nevidel?

Obvinený zároveň poukázal na výpovede svedkov A.G. a A.H., pričom doplnil, že kľúčové vyjadrenia oznamovateľov trestnej činnosti sú tak zásadným spôsobom vyvrátené, vierohodnosť výpovedí svedkov, resp. oznamovateľov A.C. a A.E. je narušená, pričom tieto rozpory vo výpovediach ešte viac erodujú neurčitý skutkový

základ jeho trestného stíhania.

Obvinený v závere tiež uviedol, že ak by ako argument proti uvedenému mal byť použitý Úradný záznam spísaný JUDr. A.I. pod PPZ-NKA-NKA-OZ-1481/2021-PZ, poukazuje na skutočnosť, že tento „dôkaz“ nemožno brať na zreteľ, lebo nepopisuje žiadne jeho aktivity z roku 2020 a navyše sponchybňuje aj autenticnosť tam uvedených informácií, keďže dokument nevznikol v čase, keď sa mali odohrať podozrenia v ňom popísané, ale vznikol až 17.12.2021 (pričom popisuje skutočnosti z roku 2016-2019 za ktoré je stíhaný v inom konaní).

Na účely vybavenia Návrhu bol Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky predložený na vec sa vzťahujúci spisový materiál, a to vyšetrovací spis Úradu inšpekčnej služby, útvaru ochrannej služby a prevencie, odboru ochrany, prevencie a boja proti korupcii ČVS: UIS-13/OPBK-2022, a dozorový spis Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 56/22/1000.

Návrh bol podaný oprávnenou osobou podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku v lehote troch mesiacov ustanovenej v § 364 ods. 1 Trestného poriadku, preto boli splnené formálne podmienky na vecné preskúmanie zákonnosti namietaných uznesení.

Po preskúmaní veci som zistil, že právoplatným uznesením prokurátora o zamietnutí sťažnosti bol porušený zákon v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 206 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku, a v ustanovení § 329 ods. 1 Trestného zákona, a to v neprospech obvineného.

Podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného poriadku, návrh na postup podľa § 363 ods. 1 môžu podať do troch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia

- a) obvinený vo svoj prospech,
- b) v prospech obvineného osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie,
- c) poškodený v neprospech obvineného,
- d) zúčastnená osoba.

Podľa § 364 ods. 3 Trestného poriadku generálny prokurátor môže zrušiť rozhodnutie podľa § 363 ods. 1 do šiestich mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 366 ods. 1 Trestného poriadku, ak generálny prokurátor zistí, že zákon bol porušený, vysloví uznesením, že napadnutým rozhodnutím alebo jeho

časťou, alebo v konaní, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon v prospech alebo v neprospech obvineného.

Podľa § 366 ods. 2 Trestného poriadku, ak bol zákon porušený, generálny prokurátor súčasne s výrokom podľa odseku 1 zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, prípadne aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo. Ak je nezákonný len niektorý výrok rozhodnutia a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší len tento výrok. Zruší aj ďalšie rozhodnutia policajta a prokurátora, ktoré na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo jeho časti generálny prokurátor prikáže orgánu, o ktorého rozhodnutie spravidla ide, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 367 ods. 3 Trestného poriadku orgán, ktorému vec bola prikázaná, je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie generálny prokurátor nariadil, a je viazaný jeho právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil, okrem ak sa zmenili skutkové alebo právne okolnosti, z ktorých právny názor generálneho prokurátora vychádzal.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiacie proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 206 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvinený súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník

alebo prekladateľ, aj ministri spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného.

Podľa § 206 ods. 3 Trestného poriadku uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

Podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona sa zločinu prijímania úplatku dopustí, kto v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok.

Týmito ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku sa prokurátor a vyšetrovateľ v danej trestnej veci dôsledne neriadili.

Trestný poriadok v § 2 ods. 1 Trestného poriadku ustanovuje, že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podmienky, za ktorých môže byť niekto stíhaný ako obvinený pre spáchanie trestného činu upravuje § 206 Trestného poriadku.

Na základe preskúmania danej trestnej veci je potrebné prijať záver o neurčitosti, nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti skutkovej vety vo vzťahu ku skutku v bode 1) uznesenia o vznesení obvinenia, keďže vyšetrovateľ nekonkretizoval okolnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku, v ktorom sa vidí trestný čin.

Uznesenie o vznesení obvinenia v skutku v bode 1) tak nespĺňa náležitosti uvedené v § 206 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonné pomenovanie trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že pri vznesení obvinenia sa vyžaduje opis skutku už na úrovni jeho vecnej a časopriestorovej nezameniteľnosti s iným skutkom.

Predmetom trestného stíhania totiž nie je pomenovanie trestného činu s jeho zákonným označením, ale konkrétny skutok páchatel'a významný z hľadiska trestného práva hmotného, teda taký skutok, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu alebo trestných činov v prípade ich jednočinného súbehu. Konkrétny skutok treba odlišovať od znakov skutkovej podstaty určitého trestného činu, ktoré samej osebe nie sú skutkom.

Pre kvalifikáciu určitého skutku ako trestného činu sa vyžaduje, aby boli súčasne naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka a pri prečinoch aj materiálny znak, ktorým je vyjadrený stupeň závažnosti činu. Pri absencii ktoréhokoľvek zákonného znaku nemôže ísť o trestný čin.

V opise skutku v bode 1) uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľ uvádza, že obvinený mal prijať úplatok vo výške minimálne 2 500,- EUR za to, že v rámci jeho riadiacej funkcie na národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru bol nápomocný pri riešení možnej trestno-právnej zodpovednosti osoby JUDr. A.D. v súvislosti s trestnou vecou tzv. „X.“.

Takto formulovaný opis skutku obsahujúci neurčité, nejasné, všeobecné a domnelé konštatovania, nezodpovedá podmienke nezameniteľnosti skutku vyjadrenej v ustanovení § 206 ods. 3 Trestného poriadku.

Naopak, v znení skutku úplne absentuje popis konania, za ktoré mal obvinený údajný úplatok prijať, toto je nahradené už spomínanou vágnou formuláciou „bol nápomocný pri riešení možnej trestno-právnej zodpovednosti“ podozrivej osoby. Z takejto formulácie skutkovej vety nie je zrejmé, čo bolo „úlohou“ obvineného spojenou s obstarávaním veci všeobecného záujmu (teda v rámci vyšetrovania trestnej veci tzv. „X.“), teda aké aktivity vykonal, inak povedané, za čo mal byť „odmenený“ úplatkom vo výške minimálne 2 500,- EUR. Z vyšetrovacieho spisu totiž jednoznačne vyplýva, že v mesiaci máj 2020 nebol obvinený v danej trestnej veci konajúcim vyšetrovateľom a nebol ani nadriadeným konajúceho vyšetrovateľa. Zo znenia skutkovej vety tak vôbec nevyplýva, akým spôsobom mal, resp. mohol obvinený v predmetnej trestnej veci konať, prípadne že mal reálnu možnosť ju ovplyvniť, teda v čom mala spočívať jeho „nápomocnosť“.

Časť skutkovej vety v znení: „bol nápomocný pri riešení možnej trestno-právnej zodpovednosti“ by sa dala ad absurdum vyložiť aj tak, že pomáhal konajúcemu vyšetrovateľovi pri konštrukcii skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia voči podozrivej osobe, keďže aj vznesenie obvinenia možno považovať za „riešenie možnej trestno-právnej zodpovednosti“ podozrivej osoby. Takáto konštrukcia skutku dokumentuje jeho absolútnu nejasnosť, nezrozumiteľnosť, neurčitosť a v dôsledku uvedeného jeho nepreskúmateľnosť,

Nad rámec uvedeného, na základe vyhodnotenia výpovedí Ing. A.C. a A.E., je potrebné tiež skonštatovať, že pokiaľ ide o skutkové okolnosti vymedzené v opise skutku, konkrétne čas spáchania skutku, ako aj súvis s trestnou vecou tzv. „X.“, tieto vyplývajú výlučne z osamotených tvrdení menovaných a nie sú ničím verifikované.

Skutočnosť, že skutok sa mal stať v máji 2020, vyplýva výlučne zo zápisnice o trestnom oznámení A.E. zo 14.09.2021 a následne z jeho svedeckej výpovede z 26.07.2022 po vznesení obvinenia Ing. A.A. (osamotené tvrdenie A.E.). V trestnom oznámení z 23.04.2021 a 28.04.2021 sa A.E. vôbec nezmienil o čase, kedy mal byť skutok spáchaný.

Oznamovateľ Ing. A.C., ktorý má obvineného primárne usvedčovať, sa vo svojich výpovediach vôbec nezmieňuje o tom, že skutok mal byť spáchaný v máji 2020.

Skutočnosť, že obvinený mal prijať úplatok v súvislosti s trestnou vecou tzv. „X.“ zase vyplýva výlučne z tvrdení Ing. A.C. (osamotené tvrdenie Ing. A.C.).

Je potrebné uviesť, že prokurátor v uznesení o zamietnutí sťažnosti síce správne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.02.2014, sp. zn. 2To 12/2013, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 21/2015, avšak následne ho nesprávne interpretoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v záveroch uvedeného rozsudku zdôraznil, že trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona spočívajúci v prijatí, požadovaní alebo prijatí sľubu úplatku v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu nemusí byť spojený s porušením povinností páchatel'a, ktorá vyplýva z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, ako je tomu pri trestnom čine prijímania úplatku podľa § 328 Trestného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa tiež v danom rozhodnutí judikatúrne vyjadril v tom smere, že ak ide o uvedenú súvislosť s obstarávaním veci všeobecného záujmu, táto je v zmysle § 329 ods. 1 Trestného zákona daná vždy vtedy, ak páchatel' bez právneho titulu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť materiálnu alebo inú protislužbu za svoje predchádzajúce, prebiehajúce alebo nasledujúce konanie pri obstarávaní určitej veci (vecí) všeobecného záujmu. Také obstarávanie totiž nie je spojené so vznikom akéhokoľvek nároku na plnenie peňažnej alebo nepeňažnej povahy (úplatok v zmysle § 131 ods. 3 Trestného zákona), mimo právneho režimu odmeňovania toho, kto obstarávanie dotknutých vecí všeobecného záujmu z dôvodu svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie vykonáva.

Z uvedeného vyplýva, že páchatel' síce nemusí porušiť svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z jeho funkcie, ale medzi prijatím materiálnej alebo inej protislužby a predchádzajúcim, prebiehajúcim alebo nasledujúcim konaním páchatel'a pri obstarávaní veci všeobecného záujmu musí jednoznačne existovať súvislosť. Inak povedané, predmetná súvislosť je daná vtedy, ak páchatel' prijme úplatok za svoje určité, konkrétne konanie pri obstarávaní určitej veci všeobecného záujmu.

V preskúmvanej trestnej veci však uvedená súvislosť a konkrétne konanie absentujú, nevyplývajú zo skutkovej vety v bode 1) uznesenia o vznesení obvinenia (keďže skutková konštrukcia v znení „bol nápomocný pri riešení možnej trestno-právnej zodpovednosti“ podozrivej osoby je nejasná, nezrozumiteľná, neurčitá, zmätočná) a ani z doposiaľ zadovážených dôkazov.

Poukazujem tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10.02.2008, sp. zn. 1Ndtš 1/2008 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 59/2008, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že medzi úplatkom a obstarávaním veci všeobecného záujmu musí byť dostatočne konkrétna súvislosť. Preto takáto neoprávnená výhoda musí mať nielen vzťah k činnosti, ktorá spadá pod obstarávanie veci všeobecného záujmu, ale musí sa aj reálne týkať takejto činnosti u konkrétneho páchatel'a majúceho právomoc a príslušnosť priamo v tej veci, v ktorej sa úplatok žiada. Z tohto dôvodu páchatel'om môže byť len osoba, ktorá sa podieľa na obstarávaní veci všeobecného záujmu v predmetnej veci, pričom je jedno, či úplatok alebo iná nenáležitá výhoda plyní jemu alebo jeho pričinením tretej osobe.

Tvrdenie odvolacieho súdu, že „nie je nevyhnutné, aby páchatel' sám konal vo veci, pre ktorú žiada úplatok“ je síce vo všeobecnosti pravdivé, avšak ak má byť uznaná vina za trestný čin podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006, páchatel' musí mať minimálne reálny dosah na ovplyvnenie veci, ktoré ovplyvniť sľubuje.

Inak povedané, konštatovanie, že páchatel' sa podieľa na obstarávaní veci všeobecného záujmu, samo o sebe nepostačuje na to, aby pri vylákaní úplatku automaticky išlo o protislužbu, ktorá súvisí s obstarávaním veci všeobecného záujmu. Takýto všeobecný vzťah k vysloveniu viny za tento trestný čin nepostačuje a treba preukázať, že páchatel' má reálny a konkrétny dosah na ovplyvnenie záležitostí, ktoré ovplyvniť sľubuje.

Zároveň poukazujem na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.05.2020, sp. zn. 2TdoV 7/2018, podľa ktorého súvislosť s obstarávaním veci všeobecného záujmu v zmysle § 333 ods. 1 Trestného zákona daná aj vtedy, ak páchatel' bez právneho titulu inému priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi materiálne alebo iné plnenie, napríklad ako uznanie, ocenenie alebo poďakovanie, a to za predchádzajúce, prebiehajúce alebo nasledujúce konanie pri obstarávaní určitej veci (vecí) všeobecného záujmu touto osobou.

Poukazujem tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.09.2018, sp. zn. 4To 7/2018, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že aj z vyššie citovaného judikátu (R 21/2015), (ako aj ďalších rozhodnutí či už špecializovaného alebo najvyššieho súdu) jednoznačne vyplýva, že pri tomto trestnom čine nemusí dôjsť k porušeniu povinností páchatel'a (teda príslušník polície nijako nemusí zvýhodniť podplácajúcu „stránku“), tiež sa nerozlišuje, kedy došlo k poskytnutiu neoprávnenej výhody (či pred vykonaním úkonu, alebo po ňom) a nie je dôležité ani to, aká bola hodnota poskytnutého plnenia. Špecializovaný trestný súd preto v napadnutom rozsudku správne konštatuje, že igelitová taška bola odovzdaná obžalovaným tak, že bola položená ku stolu príslušníka Policajného zboru, ktorý mal úkon vykonať tak, aby bola čo najmenej viditeľná. Tento „priateľský dar“ bol prevzatý a bezprostredne svedok R. začal vykonávať evidenčný úkon. Ide skôr o istým

spôsobom „poistenie si bezproblémového priebehu úkonu“ a je zrejmé, že odovzdanie uvedenej veci malo jednoznačný súvis s vykonaním požadovaného úkonu. Takto preukázané konanie napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podplácania podľa [§ 333 ods. 1, ods. 2 písm. b\) Trestného zákona](#), keďže odvolateľ referentovi Okresného dopravného inšpektorátu - príslušníkovi polície - v súvislosti s vykonávaním zmeny v evidencii motorových vozidiel v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo poskytol úplatok a taký čin spáchal voči verejnému činiteľovi.

Aj z uvedeného vyplýva, tak ako je uvedené už vyššie, že pri uvedenom trestnom čine nemusí dôjsť k porušeniu povinností páchatel'a (príslušník Policajného zboru), ale vyžaduje sa súvislosť medzi jeho konaním (vykonanie evidenčného úkonu) a prijatím úplatku (igelitová taška s cukríkmi).

Opätovne konštatujem, že v preskúmvanej trestnej veci konkrétne konanie obvineného nebolo v skutkovej vete v bode 1) uznesenia o vznesení obvinenia identifikované a rovnako tak absentuje súvislosť medzi neidentifikovaným konaním obvineného a údajným prijatím úplatku.

Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka slovo „nápomocný“ znamená „ktorý pomáha, pomáhajúci“.

Zo skutkovej vety v bode 1) uznesenia o vznesení obvinenia absolútne nie je zrejmé, akým spôsobom mal obvinený v trestnej veci tzv. „X.“ PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA, ktorý bol v danej veci činný vyšetrovateľ, pomáhať nevzniesť obvinenie JUDr. A.D. (PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA, bol trestne stíhaný za to, že mal prijať úplatok, za to, že bezodkladne nevzniesol obvinenie JUDr. A.D.). Rovnako tak to nevyplýva z doposiaľ zisteného skutkového stavu na základe zabezpečených dôkazov.

V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že prijatie nenáležitej výhody v súvislosti s postavením alebo funkciou páchatel'a (v tomto prípade riadiaca funkcia na národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru), bez nutnosti špecifikácie konkrétneho trestno-právne postihnuteľného konania, ktoré má súvislosť s prijatím úplatku, je trestné až s účinnosťou od 01.01.2021, a ide o tzv. trestný čin prikrmovania.

Okrem vyššie uvedeného dodávam, že preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu je na mieste zároveň konštatovať, že zistený skutkový stav dostatočným spôsobom neodôvodňuje zákonnosť postupu podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k osobe obvineného, a to nielen v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia, ale ani doposiaľ.

Skutočnosti zistené v štádiu pred vznesením obvinenia a dôkazy zadovážené po začatí trestného stíhania v danej trestnej veci neboli náležitým podkladom pre vyslovenie záveru, že skutok bol spáchaný, má znaky stíhaného trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený.

K bodu 1) uznesenia o vznesení obvinenia:

Podkladom na vznesenie obvinenia vo vzťahu k obvinenému boli najmä trestné oznámenie A.C., jeho výpoveď podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku a trestné oznámenia A.E.

A.E. v zápisnici o trestnom oznámení z 23.04.2021 vo vzťahu k obvinenému uviedol, že buď koncom roka 2018 alebo začiatkom roka 2019 v penzióne X. v X. na stretnutí, kde bol prítomný aj A.D. vnímal, že A.C. a A.A. sa rozprávali a ukazovali na A.B., že tento vyšetrovateľ má dostať A.D. spis „X.“.

A.C. mu niekoľkokrát uviedol, že A.D. mu nosí cca každé tri mesiace peniaze vo výške 20 000,- EUR až 30 000,- EUR na režijné náklady.

Niekoľkokrát počas týchto stretnutí videl, ako odovzdával A.D. A.C. obálku, dokonca dvakrát, a to v penzióne X., kde bral A.A. domov skôr, pričom mu A.C. z tejto obálky dával hotovosť, nevie o akú čiastku išlo, len videl, ako A.C. odrátaval z danej obálky nejakú finančnú čiastku, ktorú dal do rúk A.A. Raz videl, keďže strážil A.C. osobné veci, ako z kapsičky vytiahol obálku, ktorú mu dal A.D., odrátal 7 000,- EUR, ktoré mu podával, že má odložiť pre dcéru, on tie peniaze od A.C. nezobral, vrátil mu ich a ako mu ich vrátil, tak videl, že v obálke mohlo byť cca 20 000,- EUR.

Takéto posedenie bolo aj na jar 2020, kde zavolať aj A.A. a A.D., pričom vnímal, že riešili spomínanú kauzu A.D. Na tomto stretnutí videl, ako A.D. odovzdal A.C. obálku.

V lete 2020 chcel A.B. vznieť A.D. obvinenie, pričom došlo k nezhodám medzi A.C. a A.A. na X. ulici vo X. A.C. žiadal A.A., aby nebolo vznesené obvinenie A.D. Keď išiel A.C. na WC, žiadal ho A.A., aby dohovoril A.C., že on nedokáže A.B. ovplyvniť, aby obvinenie nevzniesol. Cestou do Levíc otvoril túto tému so A.C., avšak tento mu povedal, aby sa do toho nestaral a keď je A.A. neschopný, tak treba vrátiť 50 000,- EUR A.D.

A.E. v zápisnici o trestnom oznámení z 28.04.2021 vo vzťahu k obvinenému uviedol, že vnímal, že zo strany A.C. a A.A. bol vyvíjaný nátlak na A.B., aby nebolo vznesené obvinenie A.D.

A.E. v zápisnici o trestnom oznámení zo 14.09.2021 vo vzťahu k obvinenému uviedol, že na husacine v penzióne X. v X., kde bol prítomný aj A.D., tohto videl zhovárať sa so A.C., A.A. a A.B., z čoho vyrozumel, že A.B. má byť vyšetrovateľom kauzy „X“, pričom preberali, ako nevzniesť A.D. spoločnosti C.1. obvinenie.

V auguste 2020 mal rozhovor s A.B., kde sa tento triasol, nakoľko na neho tlačili A.C. a A.A. vo vzťahu k A.D. spoločnosti C.1., aby nevzniesol obvinenie.

Bol prítomný v penzióne X., keď A.C. dostal od A.D. obálku, v ktorej boli peniaze, a keďže A.C. strážil kapsičku, videl, že ide o zhruba 20 000,- EUR až 30 000,- EUR, čo aj sám A.C. vravel, že raz za kvartál mu A.D. prinesie takúto obálku v takýchto sumách, ktoré majú slúžiť na réžiu vo vzťahu k A.D. Raz bol prítomný pri tom, ako z tejto obálky dával A.B. peniaze a videl to preto, lebo A.B. viezol domov

z tohto posedenia, a takisto videl, že podával peniaze aj A.A., o akú sumu išlo uviesť nevie, bolo to v máji 2020.

Na otázku vyšetrovateľa, prečo tieto skutočnosti neuviedol v predchádzajúcich výsluchoch A.E. uviedol, že jeho umiestnením do väzby má čas rozmýšľať a na kopec skutočností sa rozepamätal až tam.

A.E. vypovedal aj po vznesení obvinenia Ing. A.A., v procesnom postavení svedka, a vo výpovedi z 26.07.2022 uviedol, že na stretnutí v X. za prítomnosti A.C., A.A. a A.D. vyrozumel, že A.B. bol pridelený spis „X.“, pričom títo hľadali spôsoby, ako nevzniesť obvinenie A.D., ktorý vystupoval za spol. C.1. s.r.o. Z rozprávania vyrozumel, že A.A. v roku 2016 ako vyšetrovateľ účelovo vynechal A.D. z uznesenia o vznesení obvinenia, ale v odôvodnení ho zabudol vynechať.

Čo sa týka stretnutia z mája 2020 v penzióne X. v X., bol svedok priamo účastný a na vlastné oči videl, ako A.D. odovzdával obálku s hotovosťou A.C. v chodbičke pri záchodoch na poschodí pri rumovom bare, a následne pri odchode videl, ako danú obálku má A.C. vo svojej kapsičke, z ktorej vyberal hotovosť, keďže sa snažil z tejto hotovosti odovzdať aj svedkovi, ale svedok mu ju vrátil, a pri lúčení s A.A. mu podával bankovky, ale nevie akú hotovosť mu podával.

Čo sa týka skutku ovplyvňovania trestnej veci A.D., bolo niekoľko stretnutí A.C. s A.A., posledné bolo v pohostinstve X. vo X. v lete 2020. Na danom stretnutí A.C. žiadal A.A., aby dohovorel A.B. a postrážil danú trestnú vec, lebo inak bude treba vrátiť A.D. peniaze. Po tomto stretnutí zrejme predmetnú vec A.A. s A.B. riešil, keďže sa mu A.B. zdôveril, že A.A. za ním chodí aj na záchod, aby ho mal pod kontrolou. Z daných stretnutí má svedok za to, že A.B. a A.A. celý čas vedeli, že sa dopúšťajú trestnej činnosti a vedome vytvárali snahu zabrániť trestnému stíhaniu A.D., za čo mali dostávať od A.C. finančné odmeny. A.D. mal A.C. odovzdávať kvartálne finančnú odmenu na réžiu, čo svedkovi aj A.C. rozprával, že z daných peňazí platí ľudí, ktorí dané veci vyšetrujú alebo majú na ne vplyv, aby konali v zmysle jeho a A.D. požiadaviek.

Na otázku vyšetrovateľa svedok uviedol, že posledné stretnutie v máji 2020 A.C. ohlásil A.A., ktorého svedok viezol domov, v prednej časti vozidla postáli, svedok sedel v aute, ktoré naštartoval a videl ako A.C. podáva A.A. bankovky. A.C. odchádzal na vozidle A.D. a s nimi odchádzal aj A.B..

Na otázku vyšetrovateľa svedok uviedol, že nevie odhadnúť o akú finančnú hotovosť išlo, videl len bankovky.

Na otázku vyšetrovateľa svedok uviedol, že počas stretnutia A.A. a A.C. v pohostinstve vo X. bol požiadaný A.A., aby dohovorel A.C., nech sa na neho za A.B. nehnevá, že robí všetko čo môže preto, aby mu A.B. obvinenie nevzniesol.

Na otázku vyšetrovateľa svedok uviedol, že konkrétne o týchto bankovkách, ktoré videl ako A.C. odovzdal A.A., sa nebavili, čo bolo dôvodom ich odovzdania, avšak počas stretnutia v pohostinstve vo X. zaznelo od A.C. ku A.A., že keď sa nedodrží nevznesenie obvinenia A.D., bude treba peniaze vrátiť.

Na otázku obhajcu svedok uviedol, že fyzicky videl A.D. odovzdať A.C. obálku len na poslednom stretnutí v máji 2020.

Na otázku obhajcu svedok uviedol, že obsahom obálky, ktorú odovzdal A.D. A.C., boli bankovky, ktoré následne aj s touto obálkou videl v kapse A.C., ktorú strážil. Podľa jeho odhadu tam bolo viac ako 25 000,- EUR.

Na otázku obhajcu svedok uviedol, že A.C. chcel dávať peniaze aj jemu lebo ho mal rád a podával mu ich so slovami, nech ich dá svojej dcére, nebolo by to prvýkrát, čo mu chcel A.C. dať v čase požitia alkoholu peniaze pre jeho postihnutú dcéru.

A.C. v zápisnici o trestnom oznámení z 10.05.2021 uviedol, že keď už bol na dôchodku, pri stretnutiach v X. mu dal pán A.D. zhruba 5 000,- EUR až 6 000,- EUR, z ktorých vonku následne dal polovicu z nich, cca 3 000,- EUR A.A. a polovicu A.B., obaja boli pri tom, keď im dal peniaze, pričom im povedal, že je to za tie „X.“ od A.D.. To, či A.A. nejakovo ovplyvňoval vyšetrovanie, resp. ako sa vyšetrovanie viedlo, uviesť nevedel.

Dňa 25.06.2021 vo výpovedi podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku A.C. uviedol, že keď odišiel do dôchodku, nevie presne uviesť, ale asi raz, mohlo to byť aj dvakrát, sa stretli v X., kde mu pán A.D. dal 5 000,- EUR až 6 000,- EUR, kde ich rozdelil a dal A.A. a A.B.

A.C. po vznesení obvinenia Ing. A.A. vypovedal 25.08.2022 v procesnom postavení svedka, pričom uviedol, že na stretnutí v X. na jar 2020 ho A.D. ohlásil nech ide, ak sa dobre pamätá, von, myslí si, aj keď nevie presne uviesť, či to bolo vo vnútri penziónu, mu dal peniaze, pričom mu uviedol, aby ich rozdelil a odovzdal A.A. a A.B., že je tam, presne uviesť nevie, 5 000,- EUR alebo 6 000,- EUR, a nech skúsia prípad „X.“ dotiahnuť, čo sa týka jeho osoby, do úspešného konca.

Následne tieto peniaze rozdelil na polovicu a dal si ich takto do jedného a druhého vrečka. Následne ohlásil A.A. a A.B., že či si nejdú zafajčiť von pred penzión, oni už boli pred penziónom a fajčili, A.A. teda nie, ten nefajčil, svedok prišiel za nimi a najprv jednému a potom druhému uvedenú rozdelenú čiastku peňazí dal aj A.A. aj A.B., pričom ich opätovne požiadal o to, aby boli nápomocní A.D., a že im to posielal on za tie „X.“. Ako im tieto peniaze odovzdal, vrátili sa naspäť do miestnosti, kde boli aj ostatné osoby.

Na otázku vyšetrovateľa svedok uviedol, že A.D. mu dal finančné prostriedky v obálke a mohla to vidieť niektorá z osôb, na takúto otázku už niekde odpovedal.

Pokiaľ ide o obsah trestných oznámení a výpovedí A.C. a A.E. je potrebné poukázať na podstatné rozpory v ich samotných výpovediach, ako aj v ich výpovediach navzájom, na ktoré vyšetrovateľ nereagoval a nesnažil sa ich odstrániť, rovnako tak sa k nim nevyjadril prokurátor v uznesení o zamietnutí sťažnosti a neuviedol, či a na základe čoho považuje za logicky vysvetliteľné všetky nezrovnalosti.

Vo vzťahu k odovzdaniu obálky s hotovosťou JUDr. A.D. počas stretnutí v X. Ing. A.C., A.E. v zápisnici o trestnom oznámení z 23.04.2021 uviedol, že uvedené videl niekoľkokrát.

Vo výpovedi svedka z 26.07.2022 A.E. už ale konštatoval, že fyzicky uvedenú skutočnosť videl len na poslednom stretnutí v máji 2020.

V tejto súvislosti zároveň poukazujem na výpoveď Ing. A.C. zo 06.10.2021 v procesnom postavení svedka v trestnej veci obvineného JUDr. A.D. evidovanej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/3 Gv 106/21/1000, kde uviedol, že „JUDr. A.D. mu nikdy nedal finančné prostriedky tak, že by pri tom bola prítomná, alebo že by tento akt mohla vzhliadnuť iná osoba“.

Zhrnuté, A.E. v trestnom oznámení uviedol, že videl JUDr. A.D. odovzdávať obálku Ing. A.C. počas stretnutí v X. niekoľkokrát, pri výsluchu svedka už vypovedal, že uvedené videl len na poslednom stretnutí v máji 2020, pričom v inej, súvisiacej trestnej veci Ing. A.C. svojou výpoveďou dokonca vylúčil tvrdenie A.E., že tento vôbec mohol byť svedkom a vidieť, ako Ing. A.C. preberá finančné prostriedky od JUDr. A.D.

Pokiaľ ide o osobu, ktorej mal Ing. A.C. odovzdať na stretnutí v X. úplatok, A.E. v zápisnici o trestnom oznámení z 23.04.2021 uviedol, že bral A.A. domov skôr, pričom mu A.C. z obálky dával hotovosť, nevie o akú čiastku išlo.

V zápisnici o trestnom oznámení zo 14.09.2021 A.E. už ale uviedol, že bol prítomný pri tom, ako z tejto obálky A.C. dával peniaze A.B. a videl to preto, lebo viezol domov z tohto posedenia A.B. a takisto videl, že podával peniaze aj A.A.

Vo výpovedi svedka z 26.07.2022 A.E. napokon uviedol, že pri odchode videl, ako danú obálku má A.C. vo svojej kapsičke, z ktorej vyberal hotovosť, keďže sa snažil z tejto hotovosti odovzdať aj svedkovi, ale svedok mu ju vrátil, a pri lúčení s A.A. mu podával bankovky, ale nevie akú hotovosť mu podával.

Zhrnuté, kým A.E. v zápisnici o trestnom oznámení z 23.04.2021 tvrdil, že videl ako Ing. A.C. dával finančné prostriedky z obálky obvinenému, v zápisnici o trestnom oznámení zo 14.09.2021 už videl ako Ing. A.C. odovzdal finančné prostriedky z obálky PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA, ale tiež videl, že ich podával aj obvinenému, a napokon v svedeckej výpovedi z 26.07.2022 uviedol, že videl ako Ing. A.C. pri lúčení podával bankovky len obvinenému.

Pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých A.E. videl prijatie úplatku obvineným od Ing. A.C. na stretnutí v X., A.E. v zápisnici o trestnom oznámení zo 14.09.2021 uviedol, že bol prítomný pri tom, ako z obálky A.C. dával peniaze A.B. a videl to preto, lebo A.B. viezol domov z tohto posedenia. Bolo to v máji 2020.

Vo výpovedi svedka z 26.07.2022 A.E. ale uviedol, že pri poslednom stretnutí v máji 2020 viezol domov A.A., a preto videl ako mu A.C. pri lúčení podával bankovky, pričom A.C. odchádzal na vozidle A.D. a s nimi odchádzal aj A.B.

Zhrnuté, kým A.E. v zápisnici o trestnom oznámení zo 14.09.2021 uviedol, že zo stretnutia v X. v máji 2020 viezol domov PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA, a preto videl, ako mu pri odchode z posedenia Ing. A.C. odovzdal finančné prostriedky, tak vo svedeckej výpovedi z 26.07.2022 už tvrdil, že z daného stretnutia v máji 2020 viezol domov obvineného, a preto videl ako mu Ing. A.C. dával hotovosť, pričom PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA odišiel v inom vozidle.

Pokiaľ ide o vplyv obvineného na PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA ako konajúceho vyšetrovateľa v súvislosti s trestnou vecou tzv. „X.“, resp. reálny dosah obvineného na predmetnú trestnú vec, A.E. v zápisnici o trestnom oznámení z 23.04.2021 uviedol, že v lete 2020 chcel A.B. vzniesť obvinenie A.D., pričom na stretnutí vo X. A.C. žiadal A.A., aby nebolo vznesené obvinenie A.D.. A.A. počas toho, ako sa A.C. vzdialil, prosil A.E., aby dohovoriť A.C., že on nedokáže A.B. ovplyvniť, aby obvinenie nevzniesol.

Vo výpovedi svedka z 26.07.2022 A.E. už ale uviedol, že A.A. ho na danom stretnutí vo X. žiadal, aby dohovoriť A.C., nech sa na neho za A.B. nehnevá, že robí všetko, čo môže pre to, aby A.B. obvinenie A.D. nevzniesol.

Zhrnuté, kým A.E. v zápisnici o trestnom oznámení z 23.04.2021 uviedol, že mu obvinený tvrdil, že nedokáže ovplyvniť vznesenie obvinenia JUDr. A.D. v trestnej veci tzv. „X.“, tak vo svedeckej výpovedi z 26.07.2022 už tvrdil, že obvinený mu mal uviesť, že robí všetko pre to, aby JUDr. A.D. obvinenie vznesené nebolo.

Pokiaľ ide o tvrdenie A.E. v svedeckej výpovedi z 26.07.2022, že z daných stretnutí má za to, že A.B. a A.A. celý čas vedeli, že sa dopúšťajú trestnej činnosti a vedome konali za účelom zabrániť trestnému stíhaniu A.D., za čo mali dostávať od A.C. finančné odmeny, uvádzam, že ide výlučne o domnienku vyslovenú svedkom, ktorú nepotvrdili ani obvinený, ani PaedDr. JUDr. A.B., LL.M, MBA.

Pokiaľ ide o tvrdenie A.E. v svedeckej výpovedi z 26.07.2022, že A.D. mal A.C. odovzdávať kvartálne finančnú odmenu na réžiu, čo svedkovi aj A.C. rozprával, že z daných peňazí platí ľudí, ktorí dané veci vyšetrojú alebo majú na ne vplyv, aby konali v zmysle jeho a A.D. požiadaviek, uvádzam, že z uvedeného nevyplýva, že konkrétne obvinený mal od Ing. A.C. v súvislosti s trestnou vecou tzv. „X.“ prijať finančné prostriedky, rovnako tak túto skutočnosť nepotvrdil ani JUDr. A.D., ktorý mal uvedené finančné prostriedky poskytnúť, tento dokonca nebol k danej veci ani vypočutý.

Zároveň v tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že predmetnú trestnú vec mali po obvinenom, predtým ako bola pridelená PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA, pridelenú aj vyšetrovateľa A.J. a A.I.

Pokiaľ ide o tvrdenie Ing. A.C. v trestnom oznámení, v zápisnici podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku a svedeckej výpovedi z 25.08.2022, že v X. na jar 2020

mu A.D. odovzdal 5 000,- EUR až 6 000,- EUR, kde ich rozdelil a dal A.A. a A.B., uvádzam, že uvedené tvrdenie nebolo verifikované výpoveďou A.E., pričom poukazujem na vyššie analyzované trestné oznámenia a svedeckú výpoveď A.E.

V tejto súvislosti zároveň poukazujem na svedeckú výpoveď A.E. z 26.07.2022, podľa ktorej na vlastné oči videl, ako A.D. odovzdal obálku s hotovosťou A.C., a následne pri odchode videl, ako danú obálku má A.C. vo svojej kapsičke, z ktorej vyberal hotovosť, a pri lúčení s A.A. mu podával bankovky, ale nevie akú hotovosť mu podával.

Uvedená výpoveď A.E. je v zásadnom rozpore s výpoveďou Ing. A.C. z 25.08.2022, v ktorej uviedol, že peniaze, ktoré mu A.D. odovzdal, rozdelil na polovicu a dal si ich takto do jedného a druhého vrecka, následne ohlásil A.A. a A.B. a rozdelenú čiastku peňazí dal aj A.A. aj A.B.

Zhrnuté, kým podľa výpovede A.E. mal Ing. A.C. finančné prostriedky, ktoré mal prijať od JUDr. A.D., v obálke v kapsičke, pričom z tejto obálky následne vybral hotovosť a odovzdal ju pri lúčení obvinenému, tak podľa výpovede Ing. A.C. si finančné prostriedky po ich prijatí od JUDr. A.D. na toailete rozdelil na polovicu a dal si ich takto do jedného a druhého vrecka a následne ich (z vrecka nohavíc, nie z obálky) odovzdal obvinenému a PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA.

Pokiaľ ide o časové okolnosti odovzdania finančných prostriedkov obvinenému poukazujem tiež na zápisnicu o trestnom oznámení zo 14.09.2021, v ktorej A.E. uviedol, že bol prítomný pri tom, ako z obálky A.C. dával A.B. peniaze a videl to preto, lebo A.B. viezol domov z tohto posedenia, vo výpovedi svedka z 26.07.2022 A.E. uviedol, že pri odchode videl, ako danú obálku má A.C. vo svojej kapsičke, a pri lúčení s A.A. mu podával bankovky.

Uvedené tvrdenie A.E. je v zásadnom rozpore s výpoveďou svedka Ing. A.C. z 25.08.2022, v ktorej uviedol, že ohlásil A.A. a A.B., že či si nejdú zafajčiť von pred penzión, oni už boli pred penziónom a fajčili, A.A. teda nie, ten nefajčil, svedok prišiel za nimi a najprv jednému a potom druhému uvedenú rozdelenú čiastku peňazí dal aj A.A. aj A.B., pričom ich opätovne požiadal o to, aby boli nápomocní A.D., a že im to posielal on za tie „X.“. Ako im tieto peniaze odovzdal, vrátili sa naspäť do miestnosti, kde boli aj ostatné osoby.

Zhrnuté, kým A.E. uviedol, že Ing. A.C. odovzdal finančné prostriedky obvinenému (výpoveď svedka z 26.07.2021), resp. PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA (zápisnica o trestnom oznámení zo 14.09.2021) pri odchode zo stretnutia v X. a vie to preto, lebo to videl (z naštartovaného auta), keďže viezol obvineného (výpoveď svedka z 26.07.2021) resp. PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA (zápisnica o trestnom oznámení zo 14.09.2021) domov z daného stretnutia, tak Ing. A.C. tvrdil, že potom ako vonku pred penziónom odovzdal finančné prostriedky obvinenému a PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA, tak sa vrátili naspäť do miestnosti, kde boli aj ostatné osoby. Inak povedané, A.E. tvrdí, že bol priamym svedkom odovzdania finančných

prostriedkov obvinenému práve preto, lebo tieto boli odovzdané pri odchode zo stretnutia, pričom menovaný bol pri tomto lúčení prítomný, naopak, Ing. A.C. vyvracia uvedené tvrdenie A.E., keď tvrdí, že obvinenému odovzdal finančné prostriedky počas stretnutia (nie po jeho skončení) pri fajčení pred penziónom, následne sa vrátili do miestnosti, kde boli ostatní, teda stretnutie pokračovalo, pričom okrem obvineného a PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA nespomenul nikoho, kto by mal byť prítomný pri uvedenej udalosti.

Pravdivosť tvrdení A.E. a Ing. A.C. spochybňuje aj ďalší rozpor v ich výpovediach.

A.E. v zápisnici o trestnom oznámení zo 14.09.2021 uviedol, že v obálke, ktorú A.D. odovzdal A.C. videl, že je zhruba 20 000,- EUR až 30 000,- EUR, bolo to v máji 2020.

V svedeckej výpovedi z 26.07.2021 A.E. uviedol, že podľa jeho odhadu bolo v obálke, ktorú A.D. odovzdal A.C., viac ako 25 000,- EUR.

Ing. A.C. v zápisnici o trestnom oznámení z 10.05.2021 uviedol, že pri stretnutiach v X. mu dal pán A.D. zhruba 5 000,- EUR až 6 000,- EUR.

Dňa 25.06.2021 vo výpovedi podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku Ing. A.C. uviedol, že keď odišiel do dôchodku, nevie presne uviesť, ale asi raz, mohlo to byť aj dvakrát, sa stretli v X., kde mu pán A.D. dal 5 000,- EUR až 6 000,- EUR.

Pri svedeckej výpovedi 25.08.2022 Ing. A.C. uviedol, že na stretnutí v X. na jar 2020 mu A.D. dal peniaze, pričom presne nevedel uviesť, či 5 000,- EUR alebo 6 000,- EUR.

Zhrnuté, kým Ing. A.C. tvrdil, že JUDr. A.D. mu na stretnutiach v X. odovzdal hotovosť 5 000,- až 6 000,- EUR, tak A.E. uviedol, že v obálke, ktorú JUDr. A.D. odovzdal v X. v máji 2020 Ing. A.C. videl hotovosť 20 000,- EUR až 30 000,- EUR, resp. viac ako 25 000,- EUR. Z uvedeného je zrejmé, že menovaní vypovedajú buď o rôznych udalostiach, keďže rozdiel v sume 5 000,- EUR a 25 000,- EUR a viac, je nepochybne zásadný, alebo nevypovedajú pravdu.

Pokiaľ ide o tvrdenie Ing. A.C. vo výpovedi z 25.08.2022, kde na otázku vyšetrovateľa uviedol, že A.D. mu dal finančné prostriedky v obálke a mohla to vidieť niektorá z osôb, na takúto otázku už niekde odpovedal, uvádzam, že predmetné tvrdenie je v zásadnom rozpore s tvrdením toho istého Ing. A.C. vo výpovedi zo 06.10.2021 v trestnej veci obvineného JUDr. A.D. evidovanej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/3 Gv 106/21/1000, kde uviedol, že „JUDr. A.D. mu nikdy nedal finančné prostriedky tak, že by pri tom bola prítomná, alebo že by tento akt mohla vzhliadnuť iná osoba“.

Vzhľadom na podstatné rozpory, ktoré sa vyskytujú v tvrdeniach dvoch kľúčových osôb, ktoré majú usvedčovať obvineného zo skutku v bode 1) uznesenia o vznesení obvinenia, existuje vážna pochybnosť o podstatnej skutočnosti, a to či

A.E. bol priamym svedkom údajného odovzdania a prijatia finančných prostriedkov od Ing. A.C. obvineným, a teda nemožno prijať záver, že trestná činnosť, ktorá je obvinenému kladená za vinu, je podložená v podstatných okolnostiach sa vzájomne podporujúcimi výpoveďami svedkov Ing. A.C. a A.E., ako to v uznesení o zamietnutí sťažnosti konštatoval prokurátor. A už vôbec nie tvrdeniami samotného obvineného, ako uvádza prokurátor, keďže tento spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, poprel.

S uvedeným tvrdením prokurátora v uznesení o zamietnutí sťažnosti sa teda nemožno stotožniť a je potrebné opätovne konštatovať, že výpovede A.E. obsahujú zásadné rozpory, rovnako sú v podstatných okolnostiach rozporné výpovede A.E. a Ing. A.C. navzájom, pričom uvedené rozpory nemožno ignorovať.

Pokiaľ ide o samotnú zápisnicu o výsluchu Ing. A.A. podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku, spísanú počas výkonu väzby menovaného, na ktorú v napadnutých uzneseniach poukazujú tak vyšetrovateľ, ako aj prokurátor, uvádzam, že Ing. A.A. nepotvrdil výpoveď Ing. A.C., že menovaný jemu a PaedDr., JUDr. A.B., LL.M, MBA dal v X. finančné prostriedky v súvislosti s trestnou vecou tzv. „X.“, a že im ich posielal JUDr. A.D.

Uviedol, že im nejaké peniaze vtedy Ing. A.C. dal, ale nevie ani za čo, ani od koho tie peniaze boli.

Ing. A.A. zároveň uviedol, že A.B. žiadne pokyny nedával, keď mu A.B. povedal, že tam chce vzniknúť, tak mu odpovedal, že nech vznesie. Od roku 2019 nebol A.B. nadriadený, a tento riešil vznesenie obvinenia A.D. asi už so A.K.

Vo vzťahu k uvedenej zápisnici zároveň ale uvádzam, že v následnej výpovedi Ing. A.A. v procesnom postavení obvineného tento uviedol, že skutočnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia sa nezakladajú na pravde a skutok v ňom uvedený nespáchal.

Tvrdenia Ing. A.C. v trestnom oznámení, v zápisnici podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku, ako aj vo svedeckej výpovedi sú tak osamotené, keďže nie sú podporené a verifikované žiadnymi ďalšími dôkazmi, ktoré by objektívnemu pozorovateľovi umožnili záver o tom, že konkrétna osoba mohla spáchať trestný čin, naopak tvrdenia A.E. uvedené v trestných oznámeniach, ako aj vo výpovedi svedka, predmetné tvrdenia Ing. A.C. v podstatných okolnostiach, ako je podrobne rozobraté vyššie, spochybňujú a vyvracajú.

Vo vzťahu k vierohodnosti svedka Ing. A.C., poukazujem na výpoveď svedka A.H., podľa ktorého sa stávali také situácie, že A.C. neuvádzal pravdu, tak v pracovných, ako aj v súkromných veciach.

Veľakrát sa stalo, že povedal nejakú vec, na druhý deň tú istú vec povedal inak, že ju znegoval, na tretí deň prišiel s treťou verziou. Veľakrát sa stalo, že keď s niekým telefonoval, tak klamal o tom, kde sa nachádza, čo robí, a potom, keď zložil telefón, si z tých ľudí robil posmešky a expresívne sa o nich vyjadroval.

Je na mieste zároveň uviesť, že výpovede, resp. tvrdenia A.E. v trestných oznámeniach nemožno vyhodnotiť ako verifikujúce tvrdenia Ing. A.C. nielen z dôvodu ich zásadnej rozpornosti, ale tiež z dôvodu, že A.E. v žiadnej výpovedi nepotvrdil, že obvinený mal prijať údajný úplatok v súvislosti s trestnou vecou tzv. „X.“.

V svedeckej výpovedi z 26.07.2022 A.E. uviedol, že konkrétne o týchto bankovkách, ktoré videl ako A.C. odovzdal A.A., sa nebavili, čo bolo dôvodom ich odovzdania.

Navyše, sám A.E. vypovedal, že A.C. chcel dávať peniaze na stretnutí v X. aj jemu lebo ho mal rád a podával mu ich so slovami, nech ich dá svojej dcére, nebolo by to prvýkrát, čo mu chcel A.C. dať v čase požitia alkoholu peniaze pre jeho postihnutú dcéru.

Na základe uvedeného možno uzavrieť, že Ing. A.C. podľa tvrdenia A.E., najmä pri príležitostiach, kde sa požívali alkoholické nápoje, ponúkal finančné prostriedky rôznym osobám bez akejkoľvek nutnej súvislosti s „vybavovaním“ konkrétnej trestnej veci, ale len z dôvodu, že mal niekoho rád.

V súvislosti s vyhodnocovaním vierohodnosti svedkov, konzistentnosti ich výpovedí a genézy ich postojov je potrebné tiež poukázať na zápisnicu o výsluchu svedka Ing. A.C. zo 04.11.2020 a zápisnicu o výsluchu svedka A.E. z 03.11.2020 z trestnej veci vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 147/20/1000.

Ing. A.C. sa už v svedeckej výpovedi zo 04.11.2020 vyjadroval k trestnej veci tzv. „X.“, a opisoval stretnutie s A.L., JUDr. A.D., ministrom hospodárstva A.F., na ktoré priviedol aj vtedajšieho vyšetrovateľa prípadu A.A. V predmetnom výsluchu uviedol, že Bodor na stretnutí povedal, že to treba seriózne urobiť a byť nápomocní vo vzťahu k A.D., a keď ich vyprevádzal tak zopakoval, že toto treba urobiť tak, aby dobre bolo.

Ing. A.C. si teda sám iniciatívne spomenul v rámci vypovedania k rozsiahlej trestnej činnosti aj na trestnú vec tzv. „X.“, avšak sa „zabudol“ zmieniť o podstatnej okolnosti, a to že v súvislosti s danou trestnou vecou mal prijať akékoľvek finančné prostriedky od JUDr. A.D., z ktorých časť mal odovzdať v máji 2020 (teda pár mesiacov pred výsluchom) aj obvinenému, hoci na stretnutie v roku 2016, názov hotela, osadenstvo stretnutia a slová A.L., ktoré odzneli na tomto stretnutí, si pamätal detailne.

V svedeckej výpovedi z 03.11.2020 sa A.E. vyjadroval k trestnej veci tzv. „X.“, že v nej mal byť vyšetrovaný A.D..

Uviedol, že z rozhovorov so A.C. vie, že tento sa mal už v čase, keď bol v dôchodku, v auguste a v septembri 2020, v súvislosti s predmetnou vecou stretnúť s A.M., pretože mal vedomosť, že A.D. má byť v blízkej dobe vznesené obvinenie, nakoľko tento spis bol koncom roka 2019 pridelený novému vyšetrovateľovi, ktorý

mal chcieť danej osobe vzniesť obvinenie na základe dôkazov. A.C. sa snažil na tomto stretnutí prihovoriť alebo pomôcť A.D., ale či sa mu to podarilo, to nevie.

Možno teda konštatovať, že aj A.E. v rámci vyjadrovania sa k rozsiahlej trestnej činnosti vo výsluchu v roku 2020 uviedol, že má vedomosť o trestnej veci tzv. „X.“ a snahe Ing. A.C. pomôcť JUDr. A.D., ktorý bol v danej veci podozrivý, ale nespomenul, že by obvinený mal v súvislosti s uvedenou trestnou vecou prijať akékoľvek finančné prostriedky.

Vzhľadom na uvedené je na mieste pochybnosť, s ktorou sa vyšetrovateľ vo výsluchoch Ing. A.C. a A.E. dostatočným spôsobom nevysporiadal, teda z akého dôvodu si menovaní už vo výpovediach v roku 2020 nespomenuli na to, že v súvislosti s trestnou vecou tzv. „X.“ mal prijať úplatok aj obvinený. Podotýkam, ako je už uvedené vyššie, že A.E. ani v následných výpovediach nepotvrdil súvislosť medzi prijatím údajného úplatku obvineným a ovplyvňovaním trestnej veci tzv. „X.“

Z predloženého spisového materiálu doposiaľ nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by Ing. A.C. a A.E. mali kryť, resp. nespomenúť účasť obvineného na stíhanej trestnej činnosti už vo svojich výpovediach v roku 2020, kde si obaja spomenuli na trestnú vec tzv. „X.“ a záujem určitých osôb na tom, aby v danej veci nebolo vznesené obvinenie aj JUDr. A.D.

Je potrebné zdôrazniť, že tak Ing. A.C., ako aj A.E. si na trestnú vec tzv. „X.“ a jej ovplyvňovanie spomenuli už pri výsluchoch v roku 2020, avšak obaja „zabudli“ na zásadnú skutočnosť, že jeden z nich mal za jej ovplyvňovanie prijať aj poskytnúť úplatok, a druhý mal prijatie a poskytnutie úplatku vidieť, a to len niekoľko mesiacov (nie rokov) pred ich výsluchmi.

Okrem vyššie analyzovaných rozporov tak vzbudzujú pochybnosť o pravdivosti tvrdení menovaných aj okolnosti, za ktorých k obvineniu Ing. A.A. zo strany Ing. A.C. a A.E. došlo.

V tejto súvislosti je preto potrebné konštatovať, že tak vyšetrovateľ, ako ani prokurátor vo svojich rozhodnutiach nevyhodnotili genézu postojov Ing. A.C. a A.E. a logicky ich nevysvetlili.

Podľa ustálenej judikatúry a stanovísk Najvyššieho súdu SR, ak má byť rozhodnutie o vine založené na výpovedi len jedného svedka, priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu a samotný tento dôkaz musí byť preverený všetkými dostupnými prostriedkami, ktoré umožňuje Trestný poriadok (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tos 4/2009 z 26.02.2010).

V tejto trestnej veci však vzhľadom na nekonzistentnosť a rozpornosť výpovedí A.E. neexistujú žiadne priame ani nepriame dôkazy, ktoré by verifikovali pravdivosť tvrdení Ing. A.C.

Po vyhodnotení napadnutých rozhodnutí, ako aj v trestnom konaní zadovážených dôkazov vo vzťahu k bodu 1) uznesenia o vznesení obvinenia je teda potrebné zdôrazniť, že pokiaľ ide o naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu vo vzťahu k osobe obvineného, v danom smere nebol doposiaľ produkovaný žiadny nepochybný dôkaz, ktorý by potvrdil a verifikoval výpovede Ing. A.C. vo vzťahu k inkriminovanej udalosti, naopak podstatné rozpory v tvrdeniach A.E. jeho obvinenie výrazne zoslabili.

Vo vzťahu k inštitútu výpovede spolupracujúcej osoby konštatujem, že ide o zákonodarcom prijatý, a teda legálny inštitút, ktorý nemožno považovať a priori za defektný prvok oslabujúci hodnotu dôkaznej situácie, ku ktorej sa orgány činné v trestnom konaní s pomocou takýchto výpovedí dopracovali.

Výpoveď spolupracujúcej osoby teda možno použiť ako zákonný dôkaz, rovnocenný s inými dôkazmi, avšak keďže ide o osobu poskytujúcu pomoc pri odhaľovaní trestnej činnosti výmenou za beztrestnosť alebo iné výhody, vyžaduje sa od konajúcich orgánov osobitná obozretnosť pri použití takejto výpovede.

Nemožno vylúčiť, a preto je potrebné podrobne vyhodnocovať, či takýto svedok môže mať motiváciu obviniť iné osoby, aby si sám týmto spôsobom zabezpečil beztrestnosť, resp. miernejší postih, ako keby neprehovoril, a preto sa javí ako dôležité poznať všetky výhody, ktoré spolupracujúca osoba získala a získa a tieto vyhodnocovať v kontexte možného ovplyvnenia dôveryhodnosti výpovede takejto osoby.

V tejto súvislosti uvádzam, že uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 6/22/1000 z 24.11.2022 bolo podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku podmienene zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného Ing. A.C., ktorý bol okrem iného stíhaný aj za pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona okrem iného aj na v podstate tom skutkovom základe, že v priebehu rokov 2016 až 2020 aj v priestoroch penziónu X. v X., prijal od osoby JUDr. A.D. (ktorý je stíhaný v inom konaní) finančnú hotovosť vo výške najmenej 3.000,- EUR, prípadne aj viac, a to najmä v obálke, ktorá mala byť určená pre príslušníkov NAKA, ktorí mali dosah na prípad „X.“, a to najmä za to, že osoba JUDr. A.D. nebude trestne stíhaná v danej trestnej veci (ČVS: PPZ-40/NKA-BA4-2019, pôvodne pod ČVS: PPZ-891/NKA-FP-BA-2013), hoci bol v tomto konaní dôvodne podozrivý.

Pokiaľ ide o vyhodnocovanie zákonnosti zadovážených dôkazov je potrebné poukázať na § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorý upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov, ktorá vyžaduje aj od orgánov činných v trestnom konaní, aby

hodnotili dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti.

Orgány činné v trestnom konaní teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu je nevyhnutné konštatovať, že v danej trestnej veci sa doposiaľ nepodarilo zabezpečiť dôkazy v takom množstve a kvalite, ktoré by v tomto štádiu trestného konania umožňovali vyvodit' podozrenie v určitej rozumnej miere pravdepodobnosti, že obvinený sa skutku tak, ako je mu kladený za vinu, dopustil.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné podľa § 366 ods. 1 Trestného poriadku vysloviť, že napadnutými rozhodnutiami a konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, bol porušený zákon vo výroku tohto uznesenia citovaných ustanoveniach Trestného poriadku a Trestného zákona v neprospech obvineného, podľa § 366 ods. 2 Trestného poriadku nezákonné uznesenia zrušiť a prikázať vyšetrovateľovi, aby o veci znova konal a rozhodol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný (§ 363 ods. 3 Trestného poriadku).

**generálny prokurátor Slovenskej republiky
v z. JUDr. Jozef Kandra
prvý námestník
generálneho prokurátora Slovenskej republiky**